

עוסק במלאכה ועסק, מקבל באופן הזה את השבת קודש.^ז

בגור תקנו את העירוב על פי ההלכה בלי התירים, ורבינו היה מטלטל בשבת, ואמר שזה ענין של 'מודה בעירוב'.^ח

מנהגו של רבינו בשבת היה לבצוע על י"ב חלות, והיה לובש מלבוש משי בצבע לבן, ודרכו היה לישוב בראש השולחן.^ט

היה נוהג לקחת מפרוסת המוציא ולטבול ביין שנותר בגביע מקידוש, ולאוכלם יחד. לאחר אכילת הקוגעל היה נוהג לשתות יין.^י

היה נוהג להאריך בשולחן, ולפעמים היה יושב בשולחן אף שמונה שעות, ובליל שבועות ישב בשולחן ^{אוצר החכמה} והתחיל להאיר היום אמר שהיה ישר לכרך ברכת המזון, ואצל השולחן ישב הרבי מאלקסנדר זצ"ל ושאלו האם אנחנו גם כן תחת הזמן, ולא בדרך תיכף רק אחר כמה זמן.^{יא}

מעורר לא היה בוצע על פרוסה, רק במוצאי שבת קודש בסעודת מלוה מלכה בצע על פרוסה שנשתייר מסעודת שבת קודש [כי שיריים משבת קודש חביבים יותר, כמו שירי מצוה].^{יב}

בענין ברכת האילנות בחודש ניסן, לא הקפיד רבינו שיהיה דוקא מן העצים העושים פרי.^{יג}

בעת היותו דר בוורשא היה לרבינו בית מסחר של י"ש, וכשבא חג הפסח מכר כל הי"ש לנכרים במכירה גמורה למטה מן הקרן, ולא רצה לסמוך על היתר מכירת חמץ רק מכר לחלוטין, וגם כל הכלים מכר במכירה גמורה, והיה לו הפסד רב מן הקרן.^{יד}

מה שנהגו כל האנשים למכור החמץ לגוי, יש לחשוש על זה שאינם עושים כדן, כי יש אנשים רבים אשר אינם מבינים כלל ענין המכירה, ובפרט שנעשה בחפזון שהזמן קצר לאיסור חמץ,

ז. ויצבור יוסף (ד). ובשיח שרפי קודש ח"ב (שפנ) כתב כן בסגנון שונה, וז"ל: דרכו היה בכל ערב שבת קודש זמן מה קודם תרלקת הנרות לעשן הלילקא ציבעך [-מקסרת], ותיכף השליך ארצה. והרבה אנשים שאלוהו מה זאת, וחשיב כי כולם עושים היכר מחול קודם כניסת השבת, דהיינו מוחרים יסגרו מקודם החנויות, והבעלי מלאכה יצניעו בליהם, והבעלי עגלה יסגרו הסוסים בהרפתים, ומה נעשה אנחנו לעשות היכר מחול לשבת דהיינו להעשין הלילקא ציבעך ולהשליך ארצה לתראות כי עתה שבת קודש. ח. ליקוטי יהודה לשבת קודש (עמ' קפו) בשם הבית ישראל זצ"ל.

ט. וילקט יוסף (רלה). י. מפי נכדו רבי שלמה לי אלתר זצ"ל.

יא. חמדת צבי שפתי צדיקים לך לך, ששמע מפי נכדו הרה"צ רבי נחמיה אלתר זצ"ל. יב. שפתי צדיק וירא (ד). ובפני מנחם עקב (תשנ"ה) כתב: החידושי הרי"ם ז"ל היה מחבב מאד לשיריים שנשארו מסעודות שבת קודש [והיה מחשיב פרוסה משבת יותר משלימה של חול], והיה מכבד בזה גם אחרים. והענין יש לפרש, כעין מה שאמרו הואיל ואיתעביד ביה מצוה חדא וכו' (ברכות לט:), ואמר החידושי הרי"ם ז"ל שלמדים מקרבנות שיש קדושה בשיריים, וכן בתרומת ומעשרות ושאר אכילות דמצוה.

יג. סדר הלכה ברכות (עמ' כה). יד. שיח שרפי קודש ח"ה ליקוטי יהונתן (ז).